

Ieder Folkets Anliggender overfor Udlandet paa en for Folket vanværende Maade, og man kan maagste fremdeles tænke sig, at Tilstanden er bleven saaledes, at hele Landets Bølfærd er sat paa Spil, at Reformen, der ere umiddelbart paatrængende for Landet, naar ikke Alt skal falde sammen, ikke kunne blive fremmede paa Grund af Ministeriets Stilling. Jeg spørger nu imidlertid, om nogen af alle disse Betingelser er tilstede? Ere vi i et saadant Nødværgetilfælde, at vi ere berettigede til at benytte det yderste Middel, som Konstitutionen giver os? Jeg svarer dertil, at Ingen med Rette har kunnet bebrejde Ministeriet, at det har gjort Brud paa Landets Love; at Ingen med Rette kan bebrejde Regjeringen, at den har gjort sig skyldig i Grundlovsbrud. Vi faae ganske vist i Slutningen af sidste Samling, at der fremkom en Lap Papir, hvorpaa der stod, at den Maade, hvorpaa Justitsministeren havde behandlet Ballø og Vemmetofte, var et Grundlovsbrud. Jeg billigter ingenlunde Justitsministerens Optræden i denne Sag; jeg mener, at den af ham trufne Disposition er vigtig; men at erklære, at den nuværende Justitsminister, som ikke har gjort Andet, end hvad alle Justitsministre siden 1848 til Dato have gjort, har gjort sig skyldig i et Grundlovsbrud, mener jeg er at gjøre Nar af sig selv. Under den Forhandling, vi havde ifjor i Anledning af det socialistiske Andragende, regnede det ogsaa ned med Beskyldninger for Grundlovsbrud paa den ene og paa den anden Kant, men hvormed endte det Hele da til Slutning? Det endte med, at det maagste var tvivlsomt — og jeg er for mit Bekommende beredt til at sige, at jeg anser det for meget tvivlsomt —, om ikke Kjøbenhavns Politidirektør havde begaaet en Feil imod Forfatningen ved, i Stedet for at udstede et nyt Forbud, at henholde sig til en et halvt Aar gammel Plakat. Er det, mine Herrer, af den Slags Grundlovsbrud, der kan berettigede til at benytte et saadant Nødmiddel som det her foreslaaede? Kan det dernæst med Hensyn til Bevillingerne bebrejdes Regjeringen, at den har misbrugt Folkethingets Tillid ved, hvad den i saa Henseende har gjort? Har Regjeringen gjort Brud paa Finantsloven? Har Statsrevisionen fundet Anledning til i fjerneste Maade at foreslaa Thinget at reise Anklage derfor? Jeg vil ikke tale om den udenrigske Politikk, thi der er ikke et Menneske i denne Sal, som vil bebrejde Regjeringen noget Besentligt i denne Henseende eller paastaa, at Ministeriet med Hensyn til de udenrigske Forhold har handlet saaledes, at det kunde berettigede til at negte Finantsloven. Hvad endelig det Tilfælde angaar, jeg yderligere nævnte som et, i hvilket Finantslovens Regtelte maagste kunde være berettiget, nemlig naar hele Landets Bølfærd stod paa Spil, fordi Reformen, som vare paatrængende nødvendige, ikke kunde komme frem, vil jeg sige, at jeg ligesaa vel som nogen af de 53 Herrer, og navnlig ligesaa vel som

det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) erkjende, at vi trænge til Reformen. Jeg fandt derfor, at det var en høist besynderlig Uttring, der igaar fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), at vi jo havde været inde paa alle Reformen, og at der var gjort mer end tilstrækkelig i alle Retninger (Bille: Det sagde jeg ikke!). Det ærede Medlem udtalte sig, som om der ikke var Noget i den Henseende at bebrejde Regjeringen eller Rigsdagen eller dem, der have staaet for Styret siden 1848, men dette erkjender jeg ikke. Jeg erkjender, at vi kunde være gaaet raskere frem, end navnlig det nuværende Ministerium synes at være tilbøieligt til; men mine Herrer, jeg siger ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde ifjor: Det er ikke det, hvorpaa det kommer an; disse Reformen ere ikke saa paatrængende. Om Præsterne komme paa fast Gage i Aar eller til næste Aar, om vi faae en Valgmenighedslov i Aar eller til næste Aar, er ikke Noget, hvoraf Landets Bølfærd afhænger; deri er jeg enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. De Herrer ville maagste sige, at der dog er et Forfatningsbrud tilstede, og at det bestaar dert, at Regjeringen ikke har villet vige for de forskellige Udtalelser i Folkethinget, som have viist, at den er i Uoverensstemmelse med dette Thing. Ja, mine Herrer, hvis det er et Forfatningsbrud, at en Regjering bliver siddende, uagtet den er i Uoverensstemmelse med Folkethingets Flertal, saa er der gjort Forfatningsbrud, men naar de Herrer i Adressen fra ifjor have paastaet, at det er det konstitutionelle Mornarkis nødvendige Krav, at Hans Majestæts Regjering skal være i Uoverensstemmelse med Folkethingets Flertal, saa gjælder derom affkurat det Samme, som jeg før nævnte med Hensyn til Ballø og Vemmetofte, nemlig, at hvis det er et Forfatningsbrud af den nuværende Regjering, at den er bleven siddende over for en saadan Doktrin, som man har opstillet, have alle de Ministerier, vi have haft siden 1848, gjort sig skyldige i Forfatningsbrud; det har meget sjældent været Tilfældet, at vi have haft en Regjering, som har været i Uoverensstemmelse med Folkethingets Flertal. Det blev nævnt af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Chr. Pedersen), at min ærede Ven for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) havde sagt, at vi indrømmede, at Ministeriet havde begaaet Feil. Vi stemme ikke med Regjeringen, men vi kunne ikke gaa med til de vilde Forholdsregler, som de Herrer foreslaa.

Formanden: Det ærede Medlem er ikke ganske betænksom i Valget af sine Udtryk. Sverken er Ordet „vild“ en brugelig Betegnelse af andre Medlemmers Færd, ikke heller var et af hans foregaaende Udtryk, nemlig at man gjorde